

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvací, 1625

De interna Christi loquitione ad animam fidelem. Cap. I

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](#)

Quod humilibus infestendum est operibus, cum deficitur a summis.	lx
Quod homo non reputet se consolatione dignum, sed magis verberibus reum.	lxx
Quod gratia Dei non miscetur terrena sapientibus.	lxxi
De diversis motibus natura & gratia.	liv
De corruptione nature, & efficacia gratia divina.	lv
Quod nos ipsos abnegare & Christum imitari debemus per crucem.	lvii
Quod homo non sit nimis delectus, quando in aliquos labitur defectus.	lviii
De altioribus rebus & occultis iudicij Dei non scrutandis.	lvix
Quod omnis spes & fiducia in solo Deo est figenda.	lix

C A P V T I.

De interna Christi locutione ad animam fidem.

2. **A**vidiam quid loquatur in me Dominus Deus. Beata anima, *Psalm. 84.*
qua Domini in se loquenti audit, & de ore eius consola-
tionis verbum accipit. Beatæ aures, qua venas diuini susurri
suscipiunt, & de mundi huius susurrationibus nihil aduertunt. *Reg. 3.*
Beatae planè aures, qua non vocem foris sonantem, sed intus
auscultant veritatem docentem. Beati oculi, qui exterioribus
clausi, interioribus autem sunt intenti. Beati, qui interna pene-
trant, & ad capienda arcana caelestia magis ac magis per quoti-
diana exercitia se student preparare. Beati, qui Deo vacare ge-
stiunt, & ab omni impedimento seculi se excutiunt.

2. Animaduerte hæc anima mea, & claude sensualitatis tuæ
ostia: ut possis audire, quid in te loquatur Dominus Deus tuus. *Psalm. 84.*
Hac dicit dilectus tuus: Salus tua ego sum, pax tua, & vita tua. *Psalm. 34.*
Seruā te apud me, & pacem inuenies. Dimitte omnia tránsitoria,
quæcæterna. Quid sunt omnia temporalia, nisi seductoria? Et
quid iuant omnes creaturæ, si fueris à creatore deserta? Omni-
bus ergo abdicatis creatori tuo te redde placitam ac fidelem, ut
veram valeas apprehendere beatitudinem.

C A P V T II.

Quod veritas intus loquitur sine strepitu verborum.

1. **L**oquere Domine, quia audit seruus tuus. Seruus tuus sum *Reg. 3.*
Ego, da mihi intellectum, ut sciam testimonia tua. Inclina
cor meum in verba oris tui, fluat ut ros eloquium tuum. Dicebat
olim filij Israël ad Moysen: Loquere tu nobis, & audiemus; non lo-*psalm. 118.*
quatur nobis Dominus, ne forte moriamur. Non sic Domine non sic
oro; sed magis cum Samuele propheta humiliiter ac desideranter
obsecro: Loquere Domine quia audit seruus tuus. Non loquatur *i. Reg. 3.*
mihi Moyses, aut aliquis ex prophetis; sed tu potius loquere Do-
mine Deus, inspirator & illuminator omnium prophetarum;
quia tu solus sine eis potes me perfectè imbuere, illi autem sine
te nihil proficiunt.

2. *Pol-*